

S V I S   V I R I B V S   P O L L E N S .

VTigitur ab iis ordiamur quæ super Elephanto Ægyptij tradiderunt: hominem, in primis opulentum, suis quippe viribus pollentem, aliorū nihil indigum, qui dicere tutò possit, in me est omnis spes mihi, qui sibi conducentia olfactu quasi quodam enanciscatur, per animal hoc, ino per vnam tantum eius promuscidē, hie rogliphicè significabant, in eam scilicet admirationem adducti, quod talē, tantamq; habeat, vt ea vna officiis ferē omib; illi oppidō sufficiat: ea vice manū vtatur, vnde etiam nomē ea bibat, ea cibū ad os admoueat, eam rectori, cuius omnib; imperiis se præbet obsequientissimū, erigat, offeratq; siue is in ceruicē animalis summā sustollī voluerit, siue ad teriā descendere: quin arbores eadē prosternit, in acie tela de manib; dimicantū detrahit, equites ab equo deripit, pedites correptos quoquā libuerit pūcīt, & quotiens immersus per aquas ingreditur, ea ipsa ædita in sublime reflat atq; respirat. Proprio itaq; & elegati vocabulo Lucretius hac de causa elephantos anguimanos dixit, q; promuscidem ipsam instar anguis quoquā verlūm flectat, reflectat, contrahat, porrigit, lubricet & incuruet. Sunt qui visos ærate nostra affirmarint gladiū longitudi-

Bne duorū cubitum ad promuscidē alligatū gestantes, atrocissimas in bello cædes edidisse. Sanè quantū ad vires pertinet, nunquā se Cato apud Ciceronem ait cū adolescens esset, vires tauri rauit elephanti desiderasse: quod dubio procul indicat, inter bruta tauros & elephantos viribus alia omnia antecedere.

R E X.

AD hæc Ægyptij regem hominem per elephanti simulachrū intelligebant. Anō ea tantum de causa, quod cùm gregatim semper ingrediantur, is qui maximus est natu gregem ducit, q; in regib; eligendis multarū nationum & gentiū mos fuit, vt id muneris senioribus demandaretur: hinc apud Hebræos Seniores, apud Atheniensēs Palæologi, apud Romanos Senatores rerum habendas moderare soliti, verū propterea quod habet hoc animi regij peculiare, vt genua non flectat adeo notabiliter, vt animalia reliqua, calcaneū verò leuiter incuruet. Nā genua non flectere, dubio procul ostendit supplicabundū nō esse: flectere vero calcaneum, humanitatem, qua maxime præditus est, indicat. Nam apud Philosophos motū institutores, pes indicium est affectus illius qui humilioribus applicatur. Penes verò quem sit rerū potestas, decet quidem eū humanū esse, humanisq; rebus commoueri: genua verò flectere non oportere, manifestum est. Habitus & in ostentis elephantus regiæ sublimi tatis signū qui Aureliano, multò ante eius imperium donatus est, solusq; tunc omnū priuatus elephanti dominus fuit, vt legere est apud Fl. Vopiscū. Nam & Scandro Cotto Indo homini humili genere nato, quē Alexāder Magnus ob lingue p̄cicitatē interfici iussérat, pernici fuga elapso, cū mox larronib; cōtractis aduersus Alexandri Præfectos bellum moliretur, Indiā ab eorū dominatione liberaturus, vñ sed & magnitudinis elephatus ferus vñtrō se obrulit, & velut domita mansuetudine cum in tergū sustulit, quod eū regē futurū portēto fuit, nec fellit cuentus. Si quidem oppreſsis Alexandri præfectis, India sibi regnū aſſeruit, caq; autoritate polluit, vt Seleucus Alexandri successor in Perside cùm India affectaret, regno illi reliquo res cū eo cōponere fatis habuerit. Præterea scriptores rerum assiduum cū serpentibus certamen gerere tradunt elephantos, serpentes inter alia significata loco suo disposita, terrarū orbē, prouincias,

&